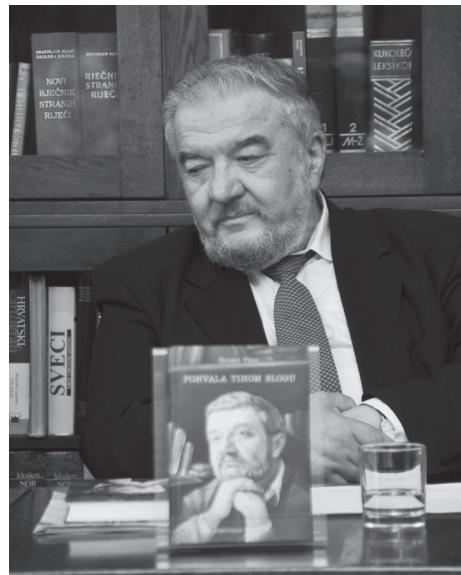

Životopis – †Ernest Fišer

Pjesnik, književni i likovni kritičar i publicist †*Ernest Fišer* (Zagreb, 2. svibnja 1943. - Varaždin, 7. studenoga 2024.). Osnovnu školu polazio u Maloj Subotici i Čakovcu, a gimnaziju završio u Varaždinu. Na Pedagoškoj akademiji u Čakovcu završio je 1963. studij likovnih umjetnosti i stekao zvanje nastavnika tog predmeta. Na zagrebačkom Filozofskom fakultetu diplomirao je jugoslavenske književnosti i jezike (danas studij kroatistike) te studij filozofije, a na doktorskom studiju Filozofskog fakulteta u Osijeku potvrdio je magisterij znanosti, te mu je kao doktorandu odobrena tema doktorske disertacije "Književno djelo Zvonka Milkovića".

Kao likovni pedagog radio je u osnovnoj školi u Domašincu (1963-65.), a potom je bio profesionalni novinar u čakovečkom tjedniku *Međimurje* (1966-1971.) i prvi urednik Radiostanice Čakovec (1969-71.). Djelovao je kao urednik svih izdanja Kulturno-prosvjetnog društva "Zrinski" u Čakovcu (1971-72.), a u razdoblju 1972-79. bio je urednik u Izdavačkom odjelu čakovečkog Tiskarsko-izdavačkog zavoda "Zrinski". U tom poslu priredio je za tisak i svojim predgovorima popratio oko stotinjak knjiga suvremenih hrvatskih pisaca.

U Varaždinu djeluje od 1979. godine, prvo kao arhivski djelatnik u Povijesnom arhivu (1979-82.), potom kao profesionalni urednik uglednoga književnog časopisa *Gesta* (1982-87.) i direktor Hrvatskog narodnog kazališta (1985-87.). Dužnost ravnatelja Gradske knjižnice i čitaonice "Metel Ožegović" u Varaždinu obnašao je od 1987. do 1991., a od tada pa do svog umirovljenja 2011. godine bio je direktor i glavni urednik najtiražnijega hrvatskoga pokrajinskog tjednika *Varaždinske vijesti*, u kojem se kontinuirano javljaо kolumnama, intervjuima, reportažama i drugim novinskim prilozima.

Kao varaždinski gimnazijalac prvom se pjesmom javio 1959. godine u zagrebačkom srednjoškolskom časopisu *Polet*. Od tada svoje pjesme, književne i likovne kritike, studije i eseje kao i

Književnik †Ernest Fišer

novinske polemike i članke objavljuje u *Studentskom listu*, *Vjesniku*, *Telegramu*, *Oku*, *Hrvatskom slovu* i *Vijencu*, te u časopisima *Forum*, *Kolo*, *Republika*, *Život*, *Gesta i Kaj*. Bio je jedan od pokretača izdavanja *Međimurskog kalendara* (1969.) i *Kajkavskog kalendara* (1970.-72.). Kao glavni urednik Fišer je uređivao i časopis *Kaj* (1990.-93.), a od 2009. godine glavni je urednik Matičinog časopisa za književnost, umjetnost i kulturu *Kolo*.

Ernest Fišer bio je član je Društva hrvatskih književnika od 1969. godine, a bio je i njegov potpredsjednik u mandatu od 1985. do 1987. Dugogodišnji je član Matice hrvatske, jedan od obnovitelja rada njenih ogrankaka u Čakovcu (1989.) i Varaždinu (1990.), a od 1994. je i predsjednik varaždinskog Ogranka Matice hrvatske. Član je Hrvatskoga novinarskog društva od 1970. godine, gdje je u više mandata bio član Središnjeg odbora i predsjednik Županijskog vijeća HND-a Varaždin. Od 1998. redovni je član Družbe "Braća hrvatskog zmaja", a od osnutka (1994.) član Varaždinskoga književnog društva i Ogranka DHK Čakovec-Varaždin, član Kajkavskog spravišča od 1977.

Za svoj pjesnički rad Fišer je višestruko nagrađivan. Čak četiri književne nagrade osvojio je svojom kajkavskom zbirkom *Macbeth na fajruntu*: 1) *Maslinov vijenac* (2014.); 2) Nagradu *Fran Galović* (2014.); 3) Nagradu *Katarina Patačić* (2014.); 4) Nagradu HAZU *Dragutin Tadijanović* (2015.). I za pjesničku zbirku *Doba nevremena* (Alfa, Zagreb, 2016.) dosad je nagrađen dvjema književnim nagradama - 1. nagradom za poeziju Hrvatskog slova (2015.) i 2. nagradom za poeziju Zaklade "Terra Tolis" (2016.), dok je posljednjom zbirkom pjesama *Preludij za anginu pectoris* (Tonimir, 2017.) osvojio prestižnu pjesničku nagradu "Tin Ujević" koju dodjeljuje Društvo hrvatskih književnika.

Dobitnik je i dviju profesionalnih novinarskih nagrada – *Zlatnog pera* i *Zlatne kartice* (1995.), te medalje *Milan Grlović* (2003.) za iznimne zasluge za Hrvatsko novinarsko društvo, a nagrađen je i plaketom *Ivan Lukačić* (1995.) za stručni publicistički rad (za monografiju *Varaždinske barokne večeri*). Odlikovan je *Redom Danice hrvatske s likom Marka Marulića* (1996.), a za svoj značajan književni, kulturološki i novinarsko-publicistički rad nagrađen je 2003. *Nagradom grada Varaždina za životno djelo*, uz 60. obljetnicu života.

Bibliografija †Ernesta Fišera

Ernest Fišer objavio je 13 samostalnih pjesničkih zbirki: *Nagrizeni andeo* (1965.), *Drugi silazak* (1968.), *Ishodišta* (1972.), *Morje zvun sebe* (1978.), *Sjeverozapad* (1981.), *Majstori zebnje* (1982.), *Otisci* (1989.), *Varaždinski nocturno* (pjesničko-grafička mapa, s grafikama S. Macolića, 1997.), *Pohvala tihom slogu* (izabrane pjesme, 2003.), *Macbeth na fajruntu* (sabrane i nove kajkavske pjesme, 1978.-2013.), *Doba nevremena* (2016.), *Preludij za anginu pectoris* (2017.) i *Trošenje nade* (izabrane pjesme, 2019.). Uz nabrojena izdanja, Fišer je i autor prve *Antologije hrvatskog dječjeg kajkavskog pjesništva* (Zagreb, 1976.), zatim likovne studije *Barokni iluzionizam Ivana Rangera* (1977.), zbirke književnih rasprava i eseja o hrvatskom poslijeratnom kajkavskom pjesništvu *Dekantacija kajkaviana* (1981.), te likovne monografije *Slavko Stolnik* (1985.), dvije glazbene monografije - *Varaždinske barokne večeri* (2020.) i *Mirjana Bohanec Vidović* (2021.), kao i knjige *Novinstvo Varaždina* (1995.) – potonje su uautorstvu, kao i nekoliko publicističkih izdanja.

Kao pjesnik Ernest Fišer zastupljen je u više antologija suvremenoga hrvatskog pjesništva, primjerice u antologiji Slavka Mihalića *Novi hrvatski pjesnici* (Zagreb, 1968.); u antologiji hrvatskoga duhovnog pjesništva *U sjeni transcedencije* (Zagreb, 1985.) Nevena Jurice i Božidara Petrača; u antologijama kajkavskoga pjesništva Jože Skoka *Ogenj rieči* (Zagreb, 1986.) i *Rieči sa zviranjka* (Zagreb, 1999.); u antologiji hrvatske poezije u prozi Zvonimira Mrkonjića, Hrvoja

Pejakovića i Andriane Škunice *Naša ljubavnica tlapnja* (Zagreb, 1992.); kao i u antologiji suvremenе hrvatske ratne lirike A. Stamaća i I. Sanadera *U ovom strašnom času* (Zagreb, 1992.). Također je zastupljen u hrestomatiji suvremenoga hrvatskog pjesništva *Skupljena baština* (Zagreb, 1993.) te u antologiji *Probrana baština – hrvatsko pjesništvo 20. stoljeća* (Zagreb, 2001.) Stjipe Mijovića Kočana, zatim u prvoj varaždinskoj književnoj hrestomatiji *Garestinski hortus verbi* Jože Skoka (Varaždinske Toplice, 2012.), kao i u nekoliko panoramskih izbora suvremenoga hrvatskog pjesništva na stranim jezicima.

Valja spomenuti da je Ernest Fišer zastupljen u *Hrvatskom leksikonu* (Zagreb, 1996.), *Leksikonu hrvatskih pisaca* (Zagreb, 2000.), *Hrvatskoj enciklopediji* (Zagreb, 2001.), *Hrvatskoj književnoj enciklopediji* (Zagreb, 2010.), *Enciklopediji Matice hrvatske* (2015.) i u nekoliko drugih leksikonskih izdanja. Njegove su pjesme prevedene na više stranih jezika (poljski, češki, slovački, engleski, njemački, talijanski, španjolski, mađarski, rumunjski, bugarski i dr.), a neke su mu i uglazbljene, i to kao šansone ili kao koncertne solo popijevke. Uglazbili su ih skladatelji Davor Bobić, Dragutin Novaković Šarli, Lidija Bajuk, Stjepan Mikac, Ivan Mežnarić i dr.